

1. Možno to ani nie je blues,
pár tónov, ktoré teraz hrám,
zaspávam s nimi tak sám,
a čo z nich mám?

2. Len náruč zabudnutých slov,
tých, ktoré v noci šepkal čas,
a v srdci mráz, už je tu zas
clivý ten hlas!
R: Stojíš sám na pokraji, na pokraji svojich snov,
na pokraji, na pokraji svojich snov,
a s gitarou na pleci, nezastavíš túto smutnú show.
R: Na pokraji, na pokraji svojich snov,
na pokraji, na sude prachu svojich snov,
v ceste mi stojí stena, spieť sa nedá, škrtám zápalkou.

3. Možno to ani nie je blues,
len mladá hlúpa divá hus,
myšlienka zrozená z úst,
skús vzlietnuť, skús!

4. Tak si sa znova vydal vpred,
bláznivý hľadač svetla hviezd
a skrytých ciest, si všade v nás,
neskrotný hlas!
R: Stojíme na pokraji, na pokraji svojich snov,
na pokraji, na pokraji svojich snov,
horúca krv chce vabank, hra o všetko s kartou jedinou.
R: [: Na pokraji, na pokraji svojich snov, :]
na pokraji, na pokraji svojich snov,
len jeden škrt zápalkou, hra na vabank prestáva byť hrou!
*: Možno to ani nie je blues ...